

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR REGIONÁLNÍHO ROZVOJE
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

VYPRAVENO 14.-10.-2010
D.J. Diviš LX
47

č.j.: RR/3665/10

V Plzni dne: 12. 10. 2010

sp.zn.: ZN/311/RR/10

vyřizuje: Bc. Jitka Hejlíčková

U S N E S E N Í

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „stavební zákon“), § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, a podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 80 odst. 4 písm. b) a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, (dále jen “správní řád”), přezkoumal na podkladě podnětu územní souhlas vydaný Městským úřadem Bor, odborem výstavby a územního plánování dne 1.3.2010 pod č.j. 475/2010/OVÚP/3/ÚS-20, kterým byl podle § 96 stavebního zákona společností To & Mi Vdř. spol. s r.o., IČ: 44567677, Pražská 259, 407 47 Varnsforf udělen souhlas se záměrem umístit stavbu: „Výdejní skladový box o půdorysných rozměrech 2,36 x 5,04 m a výšce 3,75 m, včetně zpevněného přístupu, na pozemku parc. č. 41/54 v katastrálním území Střeble“, a rozhodl podle § 156 odst. 2 a § 98 správního řádu tak, že

územní souhlas vydaný Městským úřadem Bor, odborem výstavby a územního plánování dne 1.3.2010 pod č.j. 475/2010/OVÚP/3/ÚS-20 ruší, a to s účinkem ode dne vydání územního souhlasu.

Účastníkem řízení ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu je společnost To & Mi Vdř. spol. s r.o., IČ: 44567677, Pražská 259, 407 47 Varnsforf.

O d ů v o d ň ě n í

Dne 10.6.2010 bylo Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje, (dále jen „krajský úřad“) doručeno podání společnosti CZECH INTERNATIONAL, a.s., vedlejší provozovna Rozvadov, nazvané „Žádost o prošetření rozhodnutí Odboru výstavby a územního plánování Městského úřadu Bor č.j. 475/2010/OVÚP/3/ÚS-20 – stavba v ochranném pásmu dálnice D5 Rozvadov (pozemek p.č. 41/54 v k.ú. Střeble). Krajský úřad si pro posouzení věci vyžádal u Městského úřadu Bor, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) zaslání správního spisu v předmetné věci. Ze zasláního spisu zjistil, že stavební úřad dne 1.3.2010 pod č.j. 475/2010/OVÚP/3/ÚS-20 vydal podle § 96 stavebního zákona územní souhlas se záměrem „Výdejní skladový box o půdorysných rozměrech 2,36 x 5,04 m a výšce 3,75 m, včetně zpevněného přístupu na pozemku p. p. č. 41/54 v kat. území Střeble“. Vzhledem k tomu, že územní souhlas nemá povahu správního

rozhodnutí podle správního řádu, ale je vzhledem k § 158 odst. 1 ve spojení s § 177 odst. 2 správního řádu úkonem podle části čtvrté správního řádu, postoupil krajský úřad usnesením ze dne 12.7.2010 žádost, kterou vyhodnotil jako podnět k přezkoumání územního souhlasu ve smyslu ust. § 156 odst. 2 správního řádu, příslušnému stavebnímu úřadu, protože k přezkoumání je příslušný orgán, který územní souhlas vydal, tzn. právě příslušný stavební úřad. Krajský úřad při postoupení žádosti zároveň upozornil stavební úřad, že po předběžném přezkoumání spisu zjistil, že územní souhlas byl vydán v rozporu s ust. § 96 stavebního zákona. Dne 26.7.2010 obdržel Krajský úřad opakovaně podnět společnosti CZECH INTERNATIONAL, a.s. zastoupené JUDr. Viktorém Bradáčem, advokátem na přezkoumání výše uvedeného územního souhlasu.

Stavební úřad vydal dne 12.8.2010 po č.j. 1795/2010/OVÚP/10 sdělení, kterým krajský úřad informoval o tom, že neshledal rozpor vydaného územního souhlasu s právními předpisy, a proto není nezbytné jej usnesením rušit. Krajský úřad po obdržení sdělení stavebního úřadu, že vydány územní souhlas je dle jeho názoru v souladu s právními předpisy, ač toto tvrzení neodpovídá reálnému stavu, a s přihlédnutím ke skutečnosti, že stavební úřad ani nevyrozuměl o tomto svém závěru podatele podnětu, přistoupil k přijetí opatření proti nečinnosti správního orgánu a usnesením podle ust. § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu vydaným dne 8.9.2010 pod č.j. RR/3150/10 věc stavebnímu úřadu odňal s tím, že řízení dále povede krajský úřad. Usnesení bylo oznámeno žadateli o územní souhlas (společnosti To & Mi Vdř. spol. s r.o.) a ostatní účastníci o něm byli uvědomeni veřejnou vyhláškou. Proti tomuto usnesení bylo dne 22.9.2010 podáno odvolání JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem AK Brož & Sokol & Novák, zplnomocněným zástupcem společnosti To & Mi Vdř. spol. s r.o. Vzhledem k tomu, že odvolání proti výše uvedenému usnesení nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, je výše uvedené usnesení dle § 74 odst. 1 správního řádu předběžně vykonatelné, a proto krajský úřad pokračoval v přezkoumávání předmětného územního souhlasu.

Jelikož územní souhlas není správním rozhodnutím, ale je úkonem podle části čtvrté správního řádu, nelze proti němu uplatnit řádné opravné prostředky. Ze subsidiární úpravy obsažené ve správním řádu lze dovodit, že za zákonem stanovených podmínek lze územní souhlas vydaný v rozporu s právními předpisy zrušit postupem dle ust. § 156 odst. 2 správního řádu za přiměřeného užití ustanovení správního řádu o přezkumném řízení. Přezkumné řízení (obdobně tedy i přezkoumání územního souhlasu) je správní orgán povinen provést z úřední povinnosti vždy, pokud k tomu existuje prokázaný důvod, tzn. rozpor s právními předpisy. Při zjišťování tohoto důvodu může správní orgán využít např. zjištění z vlastní kontrolní činnosti, ale i podněty fyzických i právnických osob, a to bez ohledu na to, zda tyto osoby měly postavení účastníků řízení nebo nikoliv. V daném případě bylo k přezkoumání územního souhlasu přistoupeno na základě podnětu společnosti CZECH INTERNATIONAL, a.s.. Krajský úřad již při prvním kontaktu se spisem předmětného územního souhlasu dospěl k předběžnému závěru, že při vydávání předmětného územního souhlasu stavební úřad nepostupoval v souladu s právními předpisy. Protože příslušnost ke zrušení územního souhlasu ve smyslu ust. § 156 odst. 2 správního řádu náleží orgánu, který předmětný stavební úřad vydal, mohl krajský úřad provést řádné přezkoumání předmětného územního souhlasu až poté, co si věc po nečinnosti stavebního úřadu atahoval.

Krajský úřad po posouzení předmětného územního souhlasu vydaného pro stavbu vydejního skladového boxu o půdorysných rozměrech 2,36 x 5,04 m a výšce

3,75 m, včetně zpevněného přístupu, umístěnou na pozemku parc.č. 41/54 v katastrálním území Střeble ve smyslu § 156 odst. 2, § 94 odst. 1 a § 96 odst. 2 správního řádu dospěl k závěru, že územní souhlas pro tuto stavbu byl vydán v rozporu s § 96 stavebního zákona. Vzhledem k tomu, že porušení právních předpisů je zřejmé ze samotného spisového materiálu, současně není zapotřebí vysvětlení účastníků řízení a zároveň jsou splněny podmínky pro provedení přezkumného řízení, přistoupil krajský úřad s přihlednutím k zásadě procesní ekonomie správního řízení k přezkoumání předmetného územního souhlasu ve zkráceném přezkumném řízení ve smyslu § 98 správního řádu.

Svůj názor o rozporu vydaného územního souhlasu s právními předpisy krajský úřad opírá o následující skutečnosti:

Územním souhlasem lze nahradit územní rozhodnutí pouze v případech taxativně uvedených v § 96 odst. 2 stavebního zákona. Stavba skladového výdejního boxu o zast. ploše 12,74 m² a zpevněné plochy pro příjezd a přístup k tomuto objektu o výměrou přesahující 260 m² není stavbou pro reklamní účely ani stavbou umístěnou v uzavřených prostorech existujících staveb ani úpravou terénu, násypem výkopem (dle § 96 odst. 2 písm. e) stavebního zákona) ani změnou druhu pozemku ani změnou stavby. Zpevněná plocha svým rozsahem překračuje výměru 200 m², stanovenou v ust. § 96 odst. 2 písm. f) stavebního zákona. Krajský úřad se proto v prvé řadě zabýval otázkou, zda stavba výdejního boxu a zpevněné plochy je stavbou, uvedenou v ust. § 103 odst. 1 nebo 2 stavebního zákona nebo stavbou ohlašovanou ve smyslu § 104 odst. 2 stavebního zákona.

Podle dokumentace záměru z 02/2010 zhotovené firmou Radomír Grafek-RG projekt předložené k oznámení záměru v území k vydání územního souhlasu se v případě mobilního skladového boxu jedná typový výrobek firmy MONTEX s.r.o. Kolin. Pro to, aby tento výrobek nepodléhal stavebnímu povolení ani ohlášení, je nutné beze zbytku splnit kritéria uvedená v ust. § 103 odst. 1 písm. g) bod 5 stavebního zákona. V daném případě k naplnění těchto kritérií nedošlo, protože stavba je určena k užívání osobami. To vyplývá z průvodní a souhrnné technické zprávy dokumentace (str. 5 a 13) kde je uvedeno, že ve stavbě se bude zdržovat obsluha, která bude zákazníkům vydávat dálniční nálepky, informační tiskoviny, elektronické zařízení pro registraci myšného apod., a z dalších dokladů lze dovodit, že budou ji užívat i zákazníci. Z půdorysu (č. výkresu D-02), vyplývá, že stavba je členěna na předšíň pro obsluhu, výdejní místnost a předšíň pro zákazníky (propojená s výdejní místností podávacím okénkem). V daném případě tedy stavba slouží k užívání osobami, a to jak pracovníkem výdejního skladu, tak i zákazníky. Z výše uvedeného důvodu se tedy nemůže jednat o stavbu uvedenou v ust. § 103 odst. 1 písm. g) bod 5 stavebního zákona, ale jedná se o stavbu uvedenou v § 104 odst. 2 písm. k) stavebního zákona. Proto tato stavba podléhá ohlášení stavebního úřadu.

Stavba zpevněné plochy pro příjezd a přístup k boxu výdejního skladu přesahuje svou rozlohou limit 200 m², který stanoví stavební zákon pro plochy tohoto určení v ust. § 103 odst. 1 písm. f) bodě 3. Zároveň taková nadlimitní plocha není uvedena ani v ust. § 104 odst. 2 stavebního zákona, proto pro realizaci této plochy bylo potřeba stavební povolení. Výše uvedená skutečnost tedy vylučuje, aby pro umístění této zpevněné plochy postačil územní souhlas podle § 96 stavebního zákona.

Krajský úřad uvažoval i s ustanovením § 4 odst. 1 stavebního zákona, které uvádí, že pokud je předmětem žádosti nebo ohlášení soubor staveb, stavební úřad

všechny stavby projedná v režimu stavby hlavní. Pojem soubor staveb není ve stavebním zákoně definován, ale jedná se o v praxi ustálený výraz, který se užívá pro více staveb vzájemně souvisejících místem a účelem. Rovněž pojem stavba hlavní stavební zákon ani jeho prováděcí předpisy nedefinují. Podle dlouhodobě ustálené praxe (zejména v předchozí právní úpravě stavebního práva) byl tento pojem užíván v souvislosti s opozitem doplňková stavba, jejímž účelem bylo plnit ke stavbě hlavní doplňkovou funkci (např. kolny, sklady zahradního nářadí, sklepy na uskladnění apod. podle § 139b zákona č. 50/1976 Sb., v platném znění). V daném případě krajský úřad přihlédl k tomu, že obě stavby navrženy v prostoru stávající dálniční odpočívky a podle dodatku č. 6 nájemní smlouvy žadatele s vlastníkem pozemku parc.č. 41/54 má žadatel využívat pronajaté části pozemku jako parkoviště s tím, že na nich budou umístěna centra včetně směnárny, výběru mytého, prodeje dálničních kuponů apod., dále k účelu odpočívky definovaném v § 26 vyhlášky č. 104/1997 Sb., v platném znění, a ke skutečnosti, že zpevněná plocha pro přístup a příjezd svou výměrou více než 20x přesahuje plochu zastavěnou výdejním boxem, je třeba považovat stavbu zpevněné plochy jako stavbu hlavní, a stavbu výdejního boxu k ní jako stavbu doplňkovou.

Žadatel v oznámení záměru v území k vydání územního souhlasu výše uvedenou plochu definoval pouze jako plochu pro přístup k objektu výdejního skladu a shodným způsobem jí pak v územní souhlasu popsal stavební úřad i přesto, že z dokladů předložených k oznámení záměru (soulhnaná technická zpráva bod 3.4., výkres situace D-01), že zpevněná plocha je určena i pro příjezd. V daném případě stavební úřad nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy správního řízení, když výše uvedený rozpor mezi žádostí a předloženými doklady neodstranil.

Jelikož stavby, jejichž umístění bylo v přezkoumávaném územním souhlasu projednáváno, podléhají ohlášení resp. povolení stavebního úřadu, je v rozporu se zákonem i tvrzení stavebního úřadu uvedené v předmetném územním souhlasu o tom, že „stavba *nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení a splňuje charakteristiku uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) bodu 1. stavebního řádu.*“

K oznámení o záměru v území musel dále žadatel přiložit doklady uvedené v ustanovení § 96 odst. 3 písm. a) – e) stavebního zákona. V daném případě žadatel nepředložil k žádosti potřebná závazná stanoviska a rozhodnutí všech dotčených orgánů. K tomuto závěru dospěl krajský úřad po zjištění, že pozemek parc.č. 41/54 v kat. území Stěblele nachází v ochranném silničním pásmu dálnice D5, které podle ust. § 30 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, které pro nově budovanou dálnici vzniká na základě rozhodnutí o umístění stavby. V silničních ochranných pásmech může stavebník dle ust. § 32 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích provádět stavby pouze na základě povolení vydaného příslušným silničním správním úřadem. Průběh ochranného pásma dálnice je rovněž vyznačen na hlavním výkresu územního plánu obce Rozvadov z roku 2002. Stanovisko Ministerstva dopravy, odboru pozemních komunikací ze dne 4.8.2010 (vydané na základě žádosti stavebního úřadu poté, co mu byl doručen podnět k provedení přezkoumání územního souhlasu) potvrzuje, že dálnice D5 končí až na státní hranici se SRN u Rozvadova. Skutečnost, že k realizaci stavby bylo potřebné povolení silničního správního úřadu, potvrzují i listiny obsažené v předaném spisu. Konkrétně se jedná o rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru pozemních komunikací č.j. 148/2010-120-STSP/2 ze dne 2.3.2010 doložené ve spisu, kterým byla na základě nesouhlasu vlastníka komunikace zamítnuta žádost společnosti To & Mi Vdf. spol. s r.o. o povolení zvláštního užívání levé odpočívky dálnice D5 v km cca 150,0 na pozemku parc.č. 41/54

v k.ú. Střeble. Nespornost o situování stavby v ochranném pásmu dálnice D5 podporuje i vyjádření Ministerstva dopravy, odboru pozemních komunikací zn. 475/2010-120-STSP/2 ze dne 28.6.2010 (přiloženo k podnětu na přezkoumání předmetného územního souhlasu JUDr. Bradáčem), ve kterém tento orgán potvrzuje, že je vedeno správní řízení ve věci užití dálnice, silničního pomocného pozemku k provádění stavebních prací, umístování nadzemního vedení a zřízení prodejního zařízení a provádění stavby na části pozemku p.č. 41/54 v kat. území Střeble v silničním ochranném pásmu dálnice D5. K oznámení záměru v územní nebylo doloženo ani povolení Ministerstva dopravy podle § 10 odst. 4 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., v platném znění.

Podle ust. § 96 odst. 3 písm. c) stavebního zákona je k oznámení záměru nutné připojit stanoviska vlastníků veřejné dopravní infrastruktury. Veřejnou dopravní infrastrukturou jsou dle § 2 odst. 1 písm. k) bod 1. stavebního zákona například stavby pozemních komunikací, drah, vodních cest, leišť a s nimi souvisejících zařízení. Podle dokumentace předložené k oznámení, konkrétně souhrnné technické zprávy bod 1.1 na str. 10, je objekt boxu výdejního skladu je situován nedaleko obslužené veřejné komunikace (p. p. č. 41/37), na kterou bude pomocí jednoduché zpevněné plochy napojen. Rovněž v bodě 3.4. na str. 13 zmiňované zprávy je uvedeno, že před vstupem do objektu je dostatečně kapacitní rozptylová plocha tvořená novou zpevněnou přístupovou a příjezdovou plochou, která vede směrem k přílehlé veřejné komunikaci. Proto bylo v daném případě k oznámení potřebné doložit stanovisko vlastníka dopravní infrastruktury – komunikace odpočívky na pozemku parc. č. 41/37 v kat. území Střeble, neboť zpevněná plocha určená pro příjezd vozidel a přístup k objektu výdejního skladu na tuto komunikaci přímo navazuje, a současně se tato plocha nachází v blízkosti dálnice D5. V daném případě předloženy spis toto stanovisko neobsahuje. Vlastníkem dopravní infrastruktury na výše uvedeném pozemku je sice Ředitelství silnicí a dálnic ČR, s nímž má žadatel o územní souhlas od roku 2008 uzavřenu smlouvu na pronájem pozemku parc.č. 41/54 v kat. území Střeble s tím, že na tomto pozemku je oprávněn zřízovat stavby center včetně směnárren, výběru mýtného, prodeje dálničních kuponů a může pronajaté části pozemků užívat jako parkoviště, tato smlouva ani její dodatek však neobsahují žádná ujednání, která by mohla výše uvedené stanovisko nahradit. Z rozhodnutí Ministerstva dopravy č.j. odboru pozemních komunikací č.j. 148/2010-120-STSP/2 ze dne 2.3.2010 je navíc zřejmé, že Ředitelství silnicí a dálnic ČR již dne 9.2.2010 se zvláštním užíváním levé odpočívky dálnice D5 v km cca 150,0 na pozemku parc.č. 41/54 v k.ú. Střeble vysloвило nesouhlas.

Podle ust. § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona je žadatel k oznámení záměru v území povinen připojit souhlasy osob uvedených v § 85 odst. 2 písm. a) a b) stavebního zákona vyznačené rovněž na situačním výkresu. To znamená, že na situačním výkresu musí být obsaženy též souhlasy vlastníků pozemku nebo stavby, na nichž má být požadovaný záměr uskutečněn (žadatel není vlastníkem pozemku, na něm chtěl stavbu umístit), dále osob, která mají jiná věcná práva k tomuto pozemku nebo stavbě a také souhlasy osob, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním stavbám nebo pozemkům, pokud může být vydáním územního souhlasu jejich právo dotčeno. Splnění výše uvedeného požadavku, vzhledem k tomu, že o vydání územního souhlasu se nevede správní řízení, v jehož rámci by osoby uvedené v § 85 odst. 2 písm. a) i b) stavebního zákona měly možnost se k záměru vyjádřit, je právě díky vyznačení souhlasu těchto osob na situačním výkresu důkazem o nekonfliktnosti záměru v území. Ani na jednom ze situačních výkresů, které byly krajskému úřadu v rámci správního spisu postoupeny, není vyznačen souhlas výše

uvedených osob, čímž došlo k porušení výše uvedeného ustanovení stavebního zákona. Není přitom rozhodné, že vlastník dotčeného pozemku (Ředitelství silnic a dálnic ČR) je současně i vlastníkem pozemků sousedních, takže pro splnění tohoto ustanovení by bylo potřebné na situačním výkresu vyznačit pouze souhlas tohoto subjektu. Rovněž předložené nájemní smlouvy neobsahují žádný zákres předmetné stavby, který by tento požadavek stavebního zákona naplnil.

Podle § 96 odst. 4 stavebního zákona musí stavební úřad před vydáním územního souhlasu zkontrolovat, zda je stavba v souladu s požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona, tzn. zda je záměr v území v souladu s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravu a technickou infrastrukturu a s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě i s výsledky řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení. V daném případě stavební úřad nedostatečně zkontroloval soulad stavby s ust. § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území konkrétně s požadavkem na vyhovující připojení stavby na pozemní komunikaci z hlediska požadavků bezpečného a plynulého provozu na přílehlých pozemních komunikacích, když předložená dokumentace ani jiné doklady předložené k záměru neobsahují žádné údaje k posouzení výše uvedených hledisek, čímž došlo k porušení ust. § 3 správního řádu. S tím opět souvisí již výše uváděná absence stanovisek správce veřejné dopravní infrastruktury, i povolení silničního správního úřadu k umístění stavby v ochranném pásmu dálnice dle § 32 odst. 1 písm. a) a povolení k připojení stavby podle § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích, což zároveň lze spatřovat i za porušení ust. § 90 písm. e) stavebního zákona.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že vydání územního souhlasu ze dne 1.3.2010 pod č.j. 475/2010/OV/ÚP/3/ÚS-20 ve věci stavby výdejního skladového boxu a zpevněné plochy pro příjezd a přístup k tomuto na pozemku p. p. č. 41/54 v kat. území Stěble bylo provedeno v rozporu s právními předpisy, konkrétně s ust. § 96 odst. 2, 3 i 4 stavebního zákona a s § 3 správního řádu. Vzhledem k výše uvedenému rozporu územního souhlasu s právními předpisy, který nelze opravit postupem podle § 156 odst. 1 správního řádu, použil krajský úřad § 156 odst. 2 ve spojení s § 98 správního řádu a § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu, a předmetný územní souhlas zrušil.

Před vyslovením výroku se krajský úřad zabýval i poměrem újm, která by zrušením územního souhlasu vznikla žadateli s poměru s újmou, která vznikla jiným účastníkům a veřejnému zájmu. V daném případě dospěl krajský úřad s přihlednutím ke skutečnostem uvedeným v odůvodnění výše, že újma vzniklá veřejnému zájmu, kdy územní souhlas byl vydán v rozporu se stavebním zákonem a při nedodržení veřejných zájmů chráněných zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění a zákonem č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, v platném znění, a bez stanoveného projednání s vlastníkem stavby, převažuje z důvodů uvedených v odůvodnění výše nad mírou, která vznikne žadateli zrušením předmetného územního souhlasu.

V případě zrušení územního souhlasu, jako úkonu vydaného podle části čtvrté správního řádu, nastávají účinky tohoto zrušení v souladu s ust. § 156 odst. 2 správního

řádu ode dne, kdy byl předmětný územní souhlas vydán (tj. 1.3.2010), jelikož stavební zákon nestanoví pro tento případ jiný postup.

Účastníky řízení jsou To & Mi Vdf. spol. s r.o., Česká republika – Ředitelství silnic a dálnic ČR.

Poučení

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání, a to do 15 dnů po jeho oznámení, k Ministerstvu pro místní rozvoj České republiky, které o odvolání rozhodne, a to cestou Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje, u něhož se odvolání podává.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení usnesení, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené usnesení připraveno k vyzvednutí.

Odvolání proti tomuto usnesení nemá dle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Ing. arch. Miloslav Michalec
vedoucí odboru regionálního rozvoje

Doručí se:

Účastníci řízení:

To & Mi Vdf spol. s r.o., IČ: 44567677, Pražská 2591, 407 47 Varnsdorf
Česká republika – Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

Na vědomí:

Městský úřad Bor, odbor výstavby a územního plánování, náměstí Republiky 1, 348 02
Bor

